

UNDIR FYRA EYGUM

Hvør er tín fyrimynd sum sangskrivari?

– Skal eg nevna ein, má tað verða Paul McCartney. Hansara lög eru framúr melodisk, væl uppbygd og fangandi, og tey fóru eisini beint í hjartað á mær, tá eg var ungur. Hansara sangir formaðu meg sum tónleikara, og kanska tí roman-tiseri eg eisini hansara tónleik, men tað er eingin ivi um, at hann er mín elsta og størsta fyrimynd. Haldi hann verður fornermaður, um eg ikki nevni hann...

Hvønn sang ert tú fegnast um at hava skrivað?

– Upplagt er at nevna Hvítar Flykrur, sum eg gjørdi lagið til og Steintór skrivaði orðini til, og tað er eisini ein sangur, sum eg eri sera glaður fyri. Hinvegin havi eg eisini hug at nevna til dømis sangin 21, sum er á úgávuni So Nógvar Røddir. Eg eri væl nøgdur við lagið, og hvussu søgan í sanginum er fortald. Og so er tað eisini favorittsangurin hjá dótttrini, so tað telir nógv.

TÁ HJØRTU TALA SAMAN Í TÓNLEIKI

Eyðun Nolsøe tosar um bestu løturnar við at spæla tónleik. Um styrki og veikleikar hjá Frændum. Um at spæla 80'ini og skoyta eftir klokkuni. Um at verða eyðmjúkur og takksamur. Um at vera ótryggur og ivasamur. Og um løturnar, tá ið fólk finna linna í tónleikinum

Eyðun Klakstein

Hann telist millum teir størstu sangskrivarnar í føroyskum popptónleiki. Hann er týðandi partur av kanska best umtókta føroyska tónleikabólkinum nakrantíð. Og sum solistur hevur hann eisini skarað framúr.

Eyðun Nolsøe telist millum teir mest virknu tónleikararnar her á landi, og hóast meira enn trý áratíggju er farin síðani fyrstu almennu framførsluna, er hann framvegis fúsur at spæla til stórar konsertir og smærri tiltøk.

Nú Frændur leygarkvøldið hátíðarhalda, at 30 ár eru liðin síðani fyrstu útgávuna hjá teimum, hittu vit Eyðun Nolsøe og tosaðu um fortíð og framtíð hjá Frændum, um at liva av og við tónleiki og um drívmegina, sum heldur hann á tónleikaleiðini.

Hvi vórðu Frændur eitt hitt?

– Vit vóru ikki eitt treytaleyst hitt frá fyrsta degi, og sølan fór ikki á flog beinanvegin, hóast útgávan vakti ans. Vit

stríddust fyrri tí fyrstu árin. Okkara live-framførslur vóru ikki serliga góðar, og vit lærdu nógv av okkara fyrstu konsertum. Vit vóru ungir og grønnir, høvdu okkara teknisku avmarkingar og royndu okkum fram, men sangirnir høvdu nakað í sær, og teir slóðaðu fyrri okkum sum tónleikarum. So tað ber til at siga, at hóast vit ikki vóru búnir sum tónleikarar, so livdu og yvirlivdu okkara sangir og vunnu við tíðini, og vit fylgdu aftaná. Sangirnir sigraðu upp á tross av tí, sum vit megnaðu sum tónleikarar fyrstu árin, men framgongd var, og tá vit góvu Frændur II út, var nógv hent við okkum og okkara tónleiki.

Hvat hevur gjørt Frændur til tað, sum Frændur eru blivnir?

– Sangirnir hava verið avgerandi. Vit hava arbeitt seríøst við tekstum og lögum, og vit hava gjørt nógv burtur úr innspælingum og framførslum. Vit hava lagt hjartablóð í okkara tónleik og hava brúkt nógva orku upp á at

fáa tónleikin so góðan sum gjørligt. Vit hava verið forkelaðir við sera góðum tónleikarum afturat okkum. Tað eru ymsir mátar at spæla tónleik uppá. Ein máti er at spæla saman við vinum og kenningum og hava tað stuttligt. Tað skilji eg væl. Vit hava hinvegin kanska verið meira málrættaðir og eru farnir eftir teimum dugnaligastu tónleikarum og framleiðarunum til okkara útgávur og framførslur. Tað er eingin ivi um, at tað hevur styrkt bólkin munandi og givið tónleikinum hjá okkum nógv.

Hvør er størsta styrkin hjá Frændum?

– Fleiri av okkara sangum eru vorðnir fólkaogn, og tað er ein stór styrki. Fólk hava tikið sangirnar til sín, og tá vit spæla, kenna fólk sangirnar. Vit hava gott samband við áhoyrararnar, og tað er ein dreymur fyri ein tónleikara at spæla sínar sangir og merkja, hvussu væl fólk kenna teir og taka ímóti teimum. Okkara tónleikur er

sangbarur og savnandi, fólk kenna løgini og syngja við, og tað er nakað, vit eru sera glaðir fyri og stoltir av.

Hvør er veikleikin við Frændum?

– Sum øll onnur hava vit eisini okkara veikleikar. Vit eru tríggar sera ymiskir persónar, sum mynda bólkin og gera tónleikin. Tað er á ein hátt ein styrki og hevur skapt eina góða breidd í okkara tónleiki, men tað er eisini ein avbjóðing fyri bólkin. Bara tað at verða tríggar ymiskir persónar, sum skulu samstarva og finna kompromis um tónleikin og bólkin, kann verða trupult. Serliga sum árinu eru gingin, er tað blivið alt meira avbjóðandi at verða í einari opnari og kreativari prosess saman, tí vit hava góðan hug at bestemma sjálvir. Frændur er ein felags arður hjá okkum, og vit vilja allir

